

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, isimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kübeck — Bacquehem.

Včeraj se je uradno razglasilo, da odstopi štajerski namestnik baron Kübeck in da pride na njegovo mesto bivši minister marki Bacquehem.

Baron Gvidon Kübeck je petindvajset let namestnikoval na Štajerskem. Kot siromak je prišel v namestniško palačo, kot siromak jo zapušča, spremlja ga pa spoštovanje vseh avstrijsko mislečih prebivalcev Štajerske.

Kübeck je bil ustavoverec starega kroja. Nemškoliberalna stranka ga je postavila za namestnika in vladal je na Štajerskem, kolikor mu je bilo mogoče, po starih dobrih načelih liberalizma. Bil je svobodoljub, kolikor je to pri birokratu mogoče, značajan, nesebičen in tudi pravičen, v kolikor so to dopuščale razmere. Skrbel je za materijelno blagostanje štajerskega prebivalstva in izposloval pri osrednji vladi marsikako dobroto za deželo. Kot uradnik je bil vesten in natančen, sicer pa jako miroljuben in mehak, brez prave volje in odločnosti.

Če je bil baron Kübeck kot človek štajerskim Slovencem simpatičen in pri njih priljubljen, se vender ne more reči, da so bili z njegovim sistemom zadovoljni. Za časa Kübeckovega namestnikovanja se je na Štajerskem razvila nemškonacionalna stranka in pridobila v vsem javnem življenju odločilen vpliv. Kübeck je ni umel krotiti. Samo svaril je in prigovarjal, s tem pa ni prav nič dosegel, tem manj, ker je ravnodušno gledal, da so prav državni uradniki najstrastnejše delali za rečeno stranko, o katere protiaustrijskem in protidinastičnem značaju pač ni dvoma. Kübeckovo omahovanje je krivo, da cvete sedaj na Štajerskem prusmanija tako bujno, kakor nikdar ni cvetela ob pruski meji na Češkem. S tem, da je prikrival obsodbe vredne dogodbe, je le podpiral to stranko. Tako so svoj čas na nekem nacionalnem komersu v Gradcu zakrivali udeležniki razžaljenje Velečanstva. V Gradcu se ni nič zgodilo radi tega, le nekateri rezervniki so izgubili zvezde, v Pragi pa se je radi povsem jednakega čina, ki se je dogodil v rastavraciji Choděra, razglasilo izjemno stanje. Kako so letos nemški nacionalci za časa cesarjeve navzočnosti demonstro-

vali, je še vsakomur v živem spominu. Popolno nedostajanje energije je vzrok, da Kübeck tudi pri tej priliki ni odločno nastopil, in na to slabost namestnikovo je računal tudi takratni rektor, ko je tolkel ob svoja prsa in zatrjeval, da je katoliško dijaško društvo izključil od vzprejema s privoljenjem zastopnika slovenskih dijakov, kar je bila očitna neresnica, ker ni nobenega slovenskega vseučiliščnika nič vprašal in tudi nobeden ničesar privolil ni. Takih in enakih prežalostnih dogodov bi navedli še lahko celo vrsto in vse bi pričale, da je Kübecku nedostajalo odločnosti, da je bil premehak in preomahljiv. Ko bi ga bile dičile lastnosti, katere so potrebne državniku v takih razmerah, podpiral bi bil tiste življe v deželi, ki so nositelji avstrijske ideje, podpiral bi bil Slovence in nemške konservativce, tega pa ni storil in s tem pospeševal ekstremne nemško-nacionalne stranke prizadevanja.

Da to ni bila jedino prava politika, to je spoznal Kübeck sam, kajti v zadnjih petnajstih letih je opetovano pokazal, da ni nasprotnik, da ni sovražnik slovenskih teženj. Časih ga je bilo celo dobiti za moralno ali dejansko podporo kake slovenske zahteve, tako pri ustanovitvi južnoštajerske hranilnice, navadno pa je bil povsem pasiven, tudi če je videl, da se godi Slovencem krivica. Enerzijske ni imel in uplivalo so nanj ideje, za katere se je unemal v svoji mladosti, ideje nemškega liberalizma, in pa birokratične tradicije, ovirali so ga pa tudi njegovi uradniki, ki so pogostoma politikovali na svojo roko in proti intencijam namestnikovim, zlasti so se v tem oziru odlikovali razni okrajni glavarji na Spodnjem Štajerskem.

Z baronom Kübeckom stopi iz javnega življenja pošten, pravičen in simpatičen mož, kateremu žele vsi Slovenci, naj bi živel dolgo, srečno in zadovoljno, za katerim pa žalovati nimajo uzroka.

Naslednik Kübeckov je marki Bacquehem. Novi namestnik je bil za časa Taaffeja trgovinski minister, za časa koalicijske pa minister notranjih del. Bacquehem je kot politik pravi učenec Taaffeov in posnema ga, kjer more. „Wie er sich räuspert, wie er spuckt — hat er ihm treulich abgeguckt.“ Bacquehem je brez dvoma talent, a kakor je bil Taaffe

prepričan, da je vsa politika le umetnost voditi vse stranke in narode za nos ter drugo proti drugi iskoriščati, tako je o tem prepričan tudi marki Bacquehem. Tudi slabe dovtype dela rad, sicer pa je izvrsten uradnik in bo upravo vodil točno, vestno in tako, kakor se mu bo z Dunaja ukazovalo. Meji vsem strankami ima še največ simpatij za staro nemškoliberalno, a Slovencem ni tako nasproten, kakor so navadno nemški liberalci. To je pokazal s svojo naredbo glede občejanja mej občinami in političnimi oblastmi na Koroškem. Dovolil je, da dopisujejo občine političnim oblastvom tudi v stvareh prenesega delokroga v slovenskem jeziku. Slovenci na Štajerskem torej nimajo uzroka, zmatrati ga že sedaj svojim nasprotnikom. Vrh tega je pa marki Bacquehem precej odločen mož in če bo imel voljo in dovoljenje z Dunaja, bo lahko marsikaj storil, da pridejo štajerski Slovenci do pristojećih jim pravic. Za nemške nacionalce nima posebnih simpatij in če jim tudi ne bo stopal na prste, jih vsaj ne bo podpiral. Pa ko bi se ta pričakovanja tudi ne obistinila, bi štajerski Slovenci vender ne imeli žalovati po Kübecku. Proti Kübecku, ljubeznivemu in mehkeemu možu, je bila ostra opozicija nemogoča, marki Bacquehem ima drugačen temperament in štajerski rojaki bodo skoro vedeli, pri čem da so z njim, in bodo lažje nastopili — če bi bilo treba — tudi proti novemu namestniku.

V Ljubljani, 15. oktobra.

Volilna reforma. Novega načrta volilnega reda ne sestavlja sekcijski načelnik Bittner, temveč sekcijski načelnik Sagasser. Grof Hohenwart baje še ne misli odtegniti se političnemu življenju, temveč misli se še posebno udeleževati akcije volilne reforme. Po dosedanjem njegovem delovanju v tem oziru soditi, grof Hohenwart nikakor ne bode pospešil volilne reforme, temveč jo najbrž le oviral. Kdo ve, če ne bode Baden, če se bode opiral samo na tiste stranke, kakor se je Windischgrätz, kmalu prepričal, da ne bode mogel zadostiti prevzeti nalogi. Svoje stališče si utegne le s tem olajšati, ako si tudi za gotove slučaje zagotovi pomoč Mladočehov, Rusinov, protisemitov in Jugoslovanov, da

Listek.

Pavlina.

(Črtica)

(Konec.)

Sedela sta si nasproti kot dva grešnika, — v obraz si nista niti pogledala. Mučna tihota je vladala v sobi profesorja Viljka, katero je kalil le ropot spodaj mimo drdrajočih vozov, topot konj in zvonec smetišničarja...

„V Gorici bo prazno mesto... tja poprosim,“ spregovoril je končno profesor Viljko.

„Ne, ne, prijatelj! Ti ostani tu! Tukaj imaš sorodnike, prijatelje... ondi pa nikogar... Umaknem se ti rajši jaz... v Maribor.“

In zopet sta molčala...

Tistega popoldne je šel, ko je sklenil zasnovati svojo ljubljeno, profesor Viljko k svojemu prijatelju Ivanu po frak in rokavice; našel je duri njegovega stanovanja zaprte. Strašno ga je njezila tolika pozabljivost! — Kam je neki šel? Poprašal bi ga rad o tem in onem, zlasti pa kako se mu je vesti, ko zasnuje lepo, dražestno Pavlino. Ivan je včasih veliko občeval v ženski družbi, doživel mnogo ljubavnih dogodkov za tapetami, v mejratih

in malomestnih ženskih budvarjih itd. — prakso ima. Viljko pa ni imel nikdar časa za take zabave... matematika in fizika sta bili jedini njegovi resni ljubici. „Ars amatoria“ mu je bila znana le teoretično po Ovidu, za praktično izvajanje tistih zlatih pravil je bil vedno prepočasn in okoren. Ne trdim, da je bil še „nepopisan list“... tudi slepa kura najde zrno!... a inicijativa ni nikdar bila na strani Viljka, — igral je i tedaj le pasivno ulogo... V tem slučaju pa je bilo vsekako treba energije in aktivnosti! — Pa kako? — No, o tem ga pouči izkušeni Ivan! —

Še parkrat je prišel tistega popoldne profesor Viljko iskat fraka in rokavic, — prijatelja pa ni bilo domu...

Naslednje jutro pa se je priplazil Ivan sam k njemu v — fraku in rokavicah... Ostrmel je Viljko, — pedagog pa mu je v veliki zadregi in z veliko sramožljivostjo povedal, da mu ne more fraka in rokavic posoditi več, ker... ker — gospica Pavlina je že zaročena.

„In s kom?“

„Z — menoj! — — —“

In potem sta molčala. Silen vihar je divjal v duši ubogega matematika; Ivan pa je sklonil glavo kot pod težo — izdajstva...

Ko pa sta se vsaj malo umirila, začel je pripovedovati pedagog:

„Spremljal sem jo domov. Zdelo se mi je, da jej je moje spremstvo jako všeč, zakaj njene oči so se jej svetile, kot še nikdar; čebjlala in kramljala je pa tako veselo in srečno, kot da gre s plesu, a ne iz šole, kjer je dobila baš ogromno dvojko. Rečem ti: tedaj sem šele spoznal, da si govoril resnico, kà je Pavlina divno deklà! — In jaz sem jej začel praviti, da jo ljubi nekdo iz dna srca, iz vse duše. „O, to že vem“, mi je dejala smeje. Ali pa veste tudi, kaj je tisti nekdo? vprašam jo dalje. „Tudi... profesor je“. — Ostrmel sem ter jej povedal, da jo misli tisti profesor že jutri ali pojutranjem zasnovati. — „Spodobi se to... dolgo sem ga že čakala... sedaj pa me mora rešiti!“ — Veš, da nisem vedel, kaj bi še dejal. Prišla sva v tem že do njene hiše; stopila je v vežo, jaz pa za njo, da se poslovim. Duri so se zaprle same za nama. Podal sem jej roko ter jo vprašal: „Gospica Pavlina, povejte mi še odkritosrčno, zaupno: ali ga res ne jemljete samo zato, ker je — profesor? — ali ga res tudi Vi ljubite?“ — Tedaj pa se je zgodilo, česar ne bi pričakoval nikdar: oklenila se me je z obema rokama okoli vratu, položila mi svojo kodrasto, zlatolaso glavico

mu niti nemški liberalci, niti konservativci ne bodo mogli delati neprijetnosti. Sicer se pa Badeni ne misli dati veliko uplivati nase od nobene strani, ker ve, da bi ne dosegel nobenega povoljnega uspeha, ako bi poslušal svete vodij posamičnih strank.

Grof Badeni in Mladočehi. „Narodni Listy“ so izvedeli, da Badeni nikakor ne misli kazati se nasprotnega Čehom. Storil pa ne bode ničesar, kar bi slabilo levico, kajti misli se opirati na njo. Mladočehi ostanejo v opoziciji proti Badeniju, kakor bodo proti vsaki vladi, katera si ne bode postavila specijalno za svojo nalogo rešitev češkega vprašanja. Uravnati pa hočejo svojo opozicijo tako, da grof Badeni ne bode na milost in nemilost odvisen od levičarjev. — Če Mladočehi nastopijo tako politiko, bode položaj za levičarje posebno kritičen. Grof Badeni kot Poljak gotovo ne bode podpiral nobenih pretiranih nemških zahtev, in levičarji ne bodo mogli nanj pritiskati, ako nečejo ga prisiliti, da se približa Mladočehom. Nemški nacionalci pa sedaj bijejo povsod hud boj proti združenim levici, ako se ne postavi bolj na skrajno nemško-narodno stališče. Volilci se bodo še vedno bolj odvracali od leve in se bodo še bolj, ako bode še nadalje prisiljeno tirati oportunistično politiko.

Mladočeški volilni oklic. V kratkem izide volilni oklic mladočeške stranke. V tem oklicu bode baje neki odstavek, v katerem se bode omenjalo, da je želeli sprave z Nemci. Taka sprava bi bila v korist obema narodoma. — Mladočehi nikoli niso bili proti spravi z Nemci, temveč so le zahtevali, da se ta sprava dostojno izvrši. Seveda za dunajske punkcije niso bili, ker se bi z njimi le še bolj bilo utrdilo nemško prvenstvo v Avstriji. Kadar se pa Nemci odločijo za spravo na podlagi popolne narodne enakopravnosti, se bode pa vselej našla pot za njo. Največja težava pa ne tiči v narodnih razmerah v češki kraljevini, temveč v tem, da Mladočehi zahtevajo, da se sprava raztegne na vse dežele češke krone, torej tudi na Šlezijo, katero še Nemci zmatrajo za svojo pokrajino. Če se bode hotela napraviti trajna sprava mej Čehi in Nemci, se bode zlasti v Šleziji moralo mnogo premeniti v šoli in uradu. Sedaj ta dežela nima še nobene državne češke srednje šole in ljudske šole so uravnane na podoben način, kakor na Koroškem. Nemci sedaj najbrž še niso voljni za kako pravično spravo, a umestno je pač, da Mladočehi jasno povedo, da niso zoper spravo, ko se tudi v nemških krogih že o potrebi sprave govori.

Klerikalci tudi na Tirolskem spoznavajo, da prebivalstvo nič več prav ne mara za njih nauke, zato jo pa hočejo kakor pri nas zasukati na gospodarskopolično polje. „Tiroler Stimmen“ naravnost trdijo, da se novi deželni zbor ne bode imel pečati z verskimi vprašanji, temveč jedino z gospodarskimi, in se torej morajo kandidati ogledavati s tega stališča. Seveda so to na Tirolskem kakor pri nas le agitacijske limanice. Za narodnogospodarski napredek ni klerikalcem ne na Tirolskem ne pri nas nič ležeče, temveč le zasledujejo svoje koristi. Ko gaslo, da je „vera v nevarnosti“, več ne vleče, ker nikdo več neče tega prav verjeti, so pa

na prai ter mi dejala: „Ljubim vas tako vroče, tako brezmejno, kakor ljubite vi mene!“ — Kar otrpnil sem! Nakrat pa mi je postalo jasno, da govori istino: dà, i jaz jo ljubim že dolgo... ljubosumen sem bil na vse svoje kolege, zlasti pa na te, ki si jo vedno hvalili... dal sem jej dvojko, ker sem jo hotel imeti le za-se! A zavedel se tega tedaj še nisem, in kdo vé... morda bi bila jutri že izgubljena za-me, ko bi jo zasnil ti! — A ne! Ne bil bi je snubil, saj sem te sovražil v tistem hipu, ko si mi pravil, da jo ljubiš... trepetal sem, ko sem jo vprašal: ali res ljubi? — misleč na te. Hrepenel sem, da poreče: „Ne, ne ljubim ga... samo spoštujem ga... omožim se z njim, ker me ljubi on, ker nimam poklica za učiteljico, zato da postanem gospa profesorica!“ — Hrepenel sem po takem odgovoru, saj jaz bi jej bil takoj dejal: „Pavlina — bodi torej rajše moja!“ — Nò, ona me je prehitela ter po svojem ženskem instinktu znala že davno za moje porajajoče se namene in rastoče čute! — Pritisnil sem jo torej na-se ter jej rekel: „Dà, Pavlina, moja si!“ —

„In kar na mestu sva šla gori k njeni materi ter jej povedala, kaj sva se baš domenila. Očeta ni bilo doma. Vrniti se je imel šele danes zjutraj. Ostal sem ondi pri kosilu, vse popoldne pozabivši povsem na te in celo pri večerji pozno v noč...“

začeli zabavljati proti liberalcem, kako izpodkopujejo blagostanje kmetijskega stanu, kar jih pa seveda ne moti, da bi na Dunaju ne hodili z liberalci roko ob roki, kadar ugaja njih klerikalnim koristim.

Dogodki v Turčiji. Sultan je baje v velikem strahu. Več odličnih Turkov deluje na to, da bi ga odstranili, kakor so 1876. l. bili Abul Asisa in ga nadomestili s sedanjim prestolonaslednikom. Misli se, da vsa agitacija za ustavo izvira od tod, da napravijo večjo zmešnjavo in tako lažje odstranijo vladarja. Narod sam tako ustave ne zahteva, kajti je popolnoma ravnodušen za vse, kar se godi. Vso stvar so le nekateri paše in drugi višji uradniki zasnovali, ki bi radi se okoristili kacega prevrata. Sultan nikomur ne zaupa, zato se pa tudi ne more prav odločiti v nobeni stvari, ker ne ve, bi mu li koristilo ali škodovalo. — Armenski odbor je baje ustopil v zvezo z makedonskim odborom, da bode ta skupno delovala na to, da Turčija dovoli kake reforme. Velik strah imajo Turki pred angleškim brodivjem. Če tudi so morske ožine utrjene, vendar se boje, da nekega lepega dne, zagledajo angleške oklopnice pred Carigradom.

Madagaskar. Francozi mislijo poostriiti svoj protektorat nad otokom. Kraljico bodo pač še pustili, a vendar bode njena oblast le bolj navidezna, v resnici bode pa francoski zastopnik v vsem imel odločilno besedo. Dosedaj je na Madagaskaru vladal rod Hovas, in tudi jedino ta rod se je upiral Francozom, drugi rodovi so pa Francoze celo podpirali, da se stare hovaška prevzetnost. Francozi mislijo dati tudi drugim rodovom nekaj samouprave, da si tako zagotovijo njih naklonjenost in pomoč, ko bi jih kdaj potrebovali proti Hovasom. Najvažnejša določba v mirovni pogodbi je ta, da brez dovoljenja Francozov se ne sme nobenemu inozemcu na Madagaskaru odstopiti nič zemlje razun Francozom. Razveljavi se celo 21 takih pogodb, s katerimi se je angleškim in nemškim podložnikom bilo odstopilo nekaj zemlje. Ker pa Nemčija in Anglija utegneta temu ugovarjati, utegne madagaskarsko vprašanje postati povod mejnarodnim težavam. Francozi pa le previdno ravnajo, če ovirajo naseljevanje Angležev na Madagaskaru, kajti Angleži so po svoji moči podpirali Hovase proti njim in jih zlasti preskrbovali z orožjem.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15. oktobra.

— („Slovenca“) je malo spekle, kar smo mi v soboto pisali, da klerikalci ne zahtevajo niti od kandidatov za deželni zbor, da bodo narodni. Odgovoriti ni vedel ničesar, zato pa pravi, da mi sami ne verjamemo temu, kar pišemo, in menda hotel s tem zopet postaviti se na tisto vzvišeno stališče, da pri njem o narodnosti ni dvomiti. Da mi verujemo, kar pišemo, je pač naravno, kajti dokazov za to, kakšno je mišljenje klerikalne stranke o narodnosti, imamo brez števila. Ko je prošt Klofutar v deželnem šolskem svetu zagovarjal nemškutarijo, ni imel nobene grajalne besede „Slovenec“ in njegova stranka, ravno tako ne, ko je deželni glavar

Danes pa sem se vrgel v frak ter jo šel snubit še k očetu, ki me je sprejel z odprtimi rokama...

„Ali si hud, dragi Vilko? — Odpusti! Zgodilo se je vse tako nenadejano, tako...“

„Dà, dà. Ti nisi kriv... ničesar ti nimam odpustiti... a jaz... moja počasnost, moja nerodnost! — Kdor prej pride, prej melje! — Čestitam ti, bodita srečna!“ —

Podala sta si roke. Nakrat pa sta zaihtela ter se objela... —

Štiri tedne pozneje je bila poroka profesorja Ivana s Pavlino; profesor Vilko je bil drug... —

In še danes — po trinajstih letih — učiteljujeta stara prijatelja skupno na pripravnici v M. — Profesor Vilko je ostal samec. — Veliko občuje z obitelji svojega tovariša. Prav često ga je videti ob strani še vedno lepe in dražestne — dasi že malo bujne — gospe Pavline, ko stopa tako srečna roka v roki s svojim dobrim soprogom. Kadar pa postanejo njuni trije sinovi, zlatolasi, s plavimi in „malce malce se križajočimi očmi“ predivji, tedaj prepusti Ivan roko soproge prijatelju Vilku, — sam pa dirja ter se poja s svojimi ljubljenci po tratah in gozdu, kot da je še sam vesel, nedolžen deček... In srečni so vsi. Najbolj pa profesorica Pavlina! —

G. é. r.

v nemščini pozdravljal došlega deželnega predsednika. Dokler za take stvari „Slovenec“ nima odločne grajalne besede, tudi ne more zameriti, če ne verujemo v narodno prepričanje njegovih pristašev. Priliko smo imeli že večkrat spoznati, da pri naši katoliški stranki vse le služi v strankarske namene, da pa gospodom resno ni na nobeni stvari, naj že potem gre za narodnost, narodno gospodarstvo ali tudi za vero. Seveda v boju za prvaštvo se poslužujejo vseh teh sredstev, katero jim ravno ugaja.

— (**Repertoire slovenskega gledališča.**) V petek se bo pela tako željno pričakovana velika opera „Afričanka“. Če se pomisli, da so nove moči naše opere šele mesec dni v Ljubljani in bodo pele v slovenskem jeziku, če se nadalje uvažuje, koliko truda je treba, da se taka opera naštudira, potem se marljivosti kapelnika gosp. Beniška in vseh pevk in pevcev ni prečuditi. Prihodnjo nedeljo se bo ponovil igrokaz „Siroti“, kateri je pri prvi predstavi dosegel tako lep uspeh in se občinstvu tako prikupil, da se je z mnogih strani izrazila želja naj se skoro zopet uprizori. Drama se v tem pripravlja za „Razbojnike“, kateri pridejo na vrsto že bodoči teden, za „Razbojniki“ pa se bo igrala jedna najizvrstnejših francoskih burk „Maskarada“. Kakor se vidi, goje se na našem odru sedaj vse vrste dramatične produkcije: klasična in moderna drama, veseloigra, ljudska igra in burka, vrh tega pa še velika opera in opereta. Ako se uvažuje, da pri nas ni dovolj občinstva, da bi se jedina in ista igra kar po dvajsetkrat in večkrat uprizorila, da se predstavlja v presledkih k večjemu po trikrat v sezoni in morajo igralci vedno nove uloge študirati, potem se mora priznati, da se stori toliko, kolikor na nobenem drugem boljšem gledališču, kjer nimajo za vsako stroko po več umetnikov, da se stori, kar je sploh mogoče. Predstave so bile doslej vse take, da smo z njimi lahko zadovoljni; zadnja opereta je bila dostojna in veliko boljša nego vsaka hvalisanih operetnih predstav konkurenčnega podjetja, vse druge predstave pa so bile tako vzgledne in dovršene, da smo nanje lahko ponosni. Občinstvo je doslej s številnim obiskom pokazalo, da je zadovoljno, upajmo, da bode tudi vztrajalo in gledališču z izdatno materijelno podporo omogočila razvoj in procvit.

— (**Blagoslovljenje deželne bolnice**) se bode vršilo jutri ob 10. uri dopoldne. Ker se vse občinstvo zelo zanima za to monumentalno zgradbo, priobčimo jutri obširnejši strokovnjaški popis vsega poslopja.

— (**Et meminisse iuvat.**) Piše se nam: Z otvoritvijo nove dež. bolnice dobi dežela kranjska humanitaren zavod, kakeršnih je v naši državi in tudi drugod jako malo. Da je to bilo mogoče, zato gre zasluga narodni stranki v dež. zboru. V kako neugodnem položaju je bila dežela Kranjska še pred kakimi desetimi leti, to se razvidi najlaglje iz deželnozborskih poročil. Obrestna in brezobrestna državna posojila za zemljiško odvezni zaklad in v zvezi z njimi stoječe pogodbe z državo so ovirale vsak gospodarski napredek in prouzročile, da se je naša dežela povsem neopravičeno razupila kot pasivna. Temu se je naredil konec s Plaučevim konvertacijskim projektom, kateri se je po prizadevanju tedanjega poslanca g. dr. Moscheta vzprejel v dež. zboru dne 28. junija 1888. l. Kako je ta konvertacija koristila, to svedočijo različne kulturne in gospodarske naprave, katere so se od tedaj naredile, dočim je bila dežela prej vedno v finančnih stiskah. Od l. 1888. je dežela zamogla več nego milijon goldinarjev produktivno investirati, kar je prouzročilo, da so zlasti razni deli stavbinske obrtnosti lepo se razvijali. Prebivalci so pri deželi v tem času zaslužili nad jeden milijon gld., več tisoč ljudij je imelo zasluzka. Ko bi vse te po konvertaciji omogočene moderne naprave ne bile narejene in bi ne bila zidana nova bolnica, v kak položaj bi bila po potresu prišla dežela kranjska. Bolniki bi morali prezebat v barakah, dežela bi bila v največji zadregi in bi se iz dolgov ne mogla izkupati. Zato pa je umestno, da se danes pred otvoritvijo dež. bolnice hvaležno spominjamo vseh tistih faktorjev, ki so pripomogli, da se je svoj čas dež. zbor vzprejel predlog o konvertaciji in tako omogočil gospodarski napredek pa tudi mestu ljubljanskemu, kranjski hranilnici in g. Jos. Goriupu gre hvala za obilno podporo, s katero so omogočili zgradbo nove bolnice.

— (**Realčno poslopje.**) Kranjska hranilnica si je pri zgradbi realčnega poslopja napravila v

njem veliko in jako lepo reprezentacijsko dvorano. Ker se je pokazalo, da je lesenje v stropu povsem strohnelo, je hranilnica dovolila, da se iz dvorane napravijo štiri sobe: dve v prvem, dve pa v drugem nadstropju.

— (Ubegel blazen.) Iz dež. blaznice na Stundencu je ubegel pekovski pomočnik Pavel Janežič, kateri je lani v Trstu poskusil umoriti vodjo mestne bolnice tržaške. Sodi se, da je blazni Janežič krenil v Trst.

— (Preselitev urada.) C. kr. vojaško stajskijsko poveljstvo se je včeraj preselilo v novo barako na Tržaški cesti.

— (Društvo učiteljev in šolskih prijateljev okraja logaškega) je vložilo primerno utemeljeno prošnjo pri ondotnem c. kr. okrajnem glavarstvu, da se prizna stalno nameščenemu učitelstvu vsega okraja taka volilna pravica, kakoršno so si že priborili nekateri učitelji po drugih okrajih naše dežele. Ker je jednako zadevo moravskih učiteljev celo upravno sodišče ugodno rešilo, se nadejamo, da se tudi učitelstvu logaškega okraja ta postavno zagotovljena pravica ne bo odrekla.

— (Človeško glavo) je našel posestnik Miha Klemenčič iz Male Loke na svojem svetu, imenovanem Potok. Trupla ni najti; najbrž je bilo pokopano. Očitno je, da se je zgodil umor, a doslej še ni bilo nič dognati, niti kdo je umorjen, niti kdo je morilec.

— (Promocija.) Včeraj je bil na graškem vseučilišču promoviran gosp. Franjo Pikl, odvetniški kandidat v Gorenji Radgoni doktorjem prava. Čestitamo!

— (Prirejajmo gledališke vlake.) „Domojini se piše: Med raznimi slovenskimi novicami pod naslovom „Slovensko gledališče“ pišete doslovno takole: „Soditi po vseh pripravih, utegne biti letos slovensko gledališče prav dobro. Da bi rodoljubje tudi res vedeli ceniti te napore in bi požrtvovalno podpirali Dramatično društvo, in to ne samo ljubljanski, ampak tudi drugi slovenski rodoljubje“. Kakor ne najdem v teh dveh stavkih niti črke, kateri bi bilo opravičeno kaj oporekati, dovolim si, od Ljubljane oddaljeni rodoljub, vendar tole opombo. Meni se vidi, da je pravih slovenskih rodoljubov odločna dolžnost, napore Dramatičnega društva tako podpirati, da bode s tem društvu samemu materialno, in celemu omikanemu slovenskemu svetu pa duševno koristno. Izkoristujmo našo pač najvišjo pridobitev v omikanem napredku slovenskega naroda s tem, da prirejajmo slovenske gledališke vlake iz vseh slovenskih pokrajin. Na primer jednega za Gorenjsko stran in Koroško skupaj. Druzega za Notranjsko, Primorsko, okolico Trsta in Istro skupaj. Tretjega za Dolenjce ob Savi ter Štajerce skupaj. Četrtega za ostale Dolenjce, katerim je dolenjska železnica bolj pri rokah, kakor pa južna. Da bi bili taki gledališki vlaki posebni vlaki, tega niti potrebno ni. Izkoristi se lahko vsak priložni vlak, le natančnega porazumenja bi bilo treba o tem, s katerim se dotični udeleženci v Ljubljano, s katerim zopet nazaj odpeljejo. Sicer je pa pri količkah živahni agitaciji prav lahko mogoče toliko udeležencev skupaj spraviti, da bi kazalo istinito posebne gledališke vlake spraviti v tek. Duševna korist takih vlakov bila bi kaj velika. Marsikateremu rodoljubu, kateri novega slovenskega gledališča bodisi drame osobito pa opere še videl ni, bi se otrnila solza veselja, kajti, koliko nas ni takih, kateri pomnimo še preddobro dobo, ko v celi Ljubljani druge slovenske javne besede ni bilo čitati, kakor jedino v Salendrovih ulicah „c. kr. kmetijska družba“. In danes stegujemo pa že Nemcem v dramo in še celo v operi že kljukco! Kako današnje slovensko gledališče starega rodoljuba ponosno navduši, čutiti zamore pač le tisti, kateri je to skusil. Kaj pa šele mladega rodoljuba, kateri je še veliko bolj idealističnih nazorov. Posnemajmo naše vrle brate Čehe. Oni prirejajo vsako leto gledališke vlake, in uspeh po deželi je velikansko. Da, posnemajmo naše iredentovce. Glejte, kadar se hočejo oni za svojo sveto stvar — kakor pravijo — navdušiti, kaj storé? Čez lužo ali pa po suhem jo potegnijo v Benetke ali pa še dalje kje v „patrio unto, ma non compito“ in domov povrnejo se takorekoč kaljeni v rodoljubju. Torej možje, kateri ste za to, pričnite se povsod po slovenskih pokrajinah pomenkovati o prireditvi gledaliških vlakov. Slovenski časopisi vi delajte za stvar reklamo. Skrbite za to, da bode slovensko gledališče, da bode Narodni dom v Ljubljani emporium občnega navdušenja Slovencev vseh, kar nas je po raznih kronovinah raztrošenih.

— (Novo gimnazijsko poslopje v Celji) je zdavnej dognana potreba in vlada je za to pisala celjski mestni občini, naj pripravi in vladi prepusti stavišče za novo gimnazijo, nasproti pa prevzame staro gimnazijo, katere del proti Savinji je tako že mestna last, ker ta trakt je postavilo mesto okoli leta 1850, ko so osnovali sedmo in osmo šolo. Mestni zbor celjski je vladi po sklepu od zadnjega petka odgovoril, da za nemško gimnazijo bo vlada že dal svojo pomoč, za slovensko pa ne. Torej delajo Celjani zopet tujak, kar smo seveda pričakovali, zapreke novemu gimnazijskemu poslopju. Za nas

Slovence in posebno naše poslance je s tem pokazan pot, po katerem je treba pred vlado hoditi, ako hočemo vzdržati, kar smo pridobili po težki borbi.

— (Državnozborska volitev na Goriškem.) Laške kroge je silno razburil oklic pol. društva „Sloge“, s katerim se pozivljejo slovenski volilci v skupini goriških mest in trgov, naj ne glasujejo za hlapca mejnarodnega židovstva kneza Egona Hohenlohea, nego za družega laškega kandidata dr. Bujattija, ki je vsaj v gospodarskih stvareh Slovincem naklonjen. Tržaški „Piccolo“ javlja da je Bujatti te dni obiskal dr. Gregorčiča in dr. Rojca. Lahki se boje, da propade knez Hohenlohe.

— (Laško politično društvo za Istro) je v nedeljo zborovalo v Poreču in vsprejelo dve resoluciji, s katerima zahteva, naj laški državni poslanci ustanove poseben laški klub in naj se v smislu že prej vsprejetih resolucij uveljavi italijanščina kot jedini upravljeni jezik isterskega dež. zbora. Mejzborovanjem je vladnega zastopnika zadela kap.

— (Cesar v Zagrebu.) Včeraj dopoldne točno ob določeni uri, je došel cesar, spremljan od hrvatskega bana in ogerskih ministrov v Zagreb. Mesto je bilo prekrasno okičeno z zelenjem in zastavami in sicer največ hrvatskimi, črno-rumenimi ni bilo skoro nič, madjarskih in srbskih le jako malo. Cesarja je pričakoval na kolodvoru zagrebski župan, čakali pa so tudi posvetni, vojaški in cerkveni dostojanstveniki. Na županov pozdrav je cesar odgovoril nemški, povdarjajoč svoje veliko zanimanje za kulturni napredek Hrvatske. Cesar je potem ogovoril razne dostojanstvenike in se potem peljal v mesto. Po vseh ulicah je bilo vse črno ljudstva, skoro vsakdo je imel na prsih pripeto narodno trobojnico. Kamor je cesar pogledal, povsod je videl, da se prebivalstvo zaveda svoje hrvatske narodnosti, da je prišel v hrvatsko mesto. Koder se je cesar peljal, povsod ga je ljudstvo burno in navdušeno aklamiralo. Pred cesarjevim vozom je jahal banderij 300 mož v narodni obleki, za njimi pa se je peljala dolga vrsta prekrasnih ekipaž. Na raznih mestih so bili postavljeni lepi umetniško narejeni slavoloki. Cesarjev sprevod od kolodvora v bansko palačo je bil pravi triumfalni sprevod. Ob 10. uri je začel cesar vzprejemati razne deputacije. — Nekateri židje in Madjari so se drznili razobesiti madjarske zastave, na poslopja srbske banke in na pravoslavni cerkvi pa so plapolale srbske zastave. To je občinstvo silno razburilo. Madjarske zastave so vsled intervencije redarstva hitro izginile, pri srbski banki in pri pravoslavni cerkvi se je to šele zgodilo, ko so se primerili večji izgredu.

* (Povodom proslavljanja 20 septembra v Rimu) došlo je papežu 3000 brzojavk od društev, zastopajočih najmanj 600.000 ljudi; potem 15.000 tiskovnih protestov, 8000 Levovih poštanih listnic, 2000 vizitnic, 600 pisem in mnogo adres, med kojimi je imela samo severoameriška 63.000 podpisov.

* (Papež Leon XIII.) igra prav rad šah. Navadno igra to igro z rimskim duhovnikom patrom Giulio, in sicer že celih 42 let. Ko je bil kardinal Pecci voljen papežem, pozval je takoj k sebi rečenega patra Giulio, ki je takrat živel v Florenci, in ga nastanil v Vatikanu. Pater Giulio je jako strasten igralec in sploh vročerkren mož, tako da je papež pri igri že večkrat imel priliko, ga poučiti o samozatajevanju in o lepi čednosti premagovanja samega sebe.

* (Zaradi razžaljenja češkega vseučilišča) je praško sodišče obsodilo dr. Jaroslava Kavalirja na 120 gld. globe. Kakor znano, je dr. Kavalir pri svoji promociji rekel, da se na češki univerzi ne promovujejo možje, kakeršnih narod potrebuje. Vsed tega ni rektor hotel dr. Kavalirju izročiti takoj diplome, pa se je moral naposled udati. Kavalirjeve besede so se tolmačile kot žaljenje drž. oblasti.

* (Razbojniki na Ogerskem.) V Nyirbogdanju so trije našeljeni razbojniki obiskali židovskega trgovca Rosenbauma in zahtevali od njega, naj jim dobrovoljno izroči svojo gotovino. Ker se je žid branil, so ga ustrelili, in ko je prihitel sin, usmrtili so tudi tega in potem z židovo blagajnico ubežali.

* (Dvoboj.) V soboto se je v Vadovicah vršil mej nekim stotnikom in nekim civilistom dvoboj. Distanca se je določila na 30 korakov. Civilist je prvi ustrelil in zadel stotnika tako, da se je ta koj zgrudil in še tisti večer umrl.

— (Atentat na pošto.) V poštnem poslopju v Savignanu na Laškem je te dni razpočila dinamitna bomba. Poslopje je začelo goreti, a posrečilo se je, ogenj pogasiti, še predno je napravil kaj večje škode. Sum, da je bomba vrgel, leti na urarja Sartolini, ki je iz Bologne poslal pismo, čegar vsebino je deklariral za bankovce v vrednosti 4800 frankov, v katerem pismu je pa bil sam papir. Sartolini je upal, da bode pismo zgorelo in da bo potem dobil denar.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Brzojavke.

Dunaj 15. oktobra. Vsi deželni zbori se bodo sklicali na dan 30. decembra.

Dunaj 15. oktobra. Finančni minister Bilinski predloži drž. zboru šele v drugi seji drž. proračun za l. 1896.

Dunaj 15. oktobra. Za mandat ljubenske trgovinske zbornice kandidujejo liberalci namesto dr. Peeza profesorja na rudarski akademiji Kuppelwieserja.

Praga 15. oktobra. Grof Taaffe se počuti toliko bolje, da se ni več bati za življenje. Čim okreva, odpotuje v Nico, kjer misli ostati čez zimo.

Plzenj 15. oktobra. Grof Taaffe se počuti jako slabo. Nevarnost je velika. Noge mu otekajo. Profesor Albert je z Dunaja poklican k njemu. Sodi se, da je obolel na ledvicah.

Zagreb 14. oktobra. O krasnem vremenju se je včeraj položil zadnji kamen novemu gledališču. Občinstva se je zbralo na tisoče. Cesarja so čakala pri gledališču odbrana družba: dostojanstveniki, povabljeni gosti, magnatje, razna društva, vseučiliščniki. Ko je prišel cesar, pozdravljen je bil viharo. Dijaške sablje so zabliščale in kakor grom je zadonel klic: Živio kralj hrvatski. Ko je ban prečital listino, katera se je vzdala, je cesar rekel, da ga zelo veseli, da more otvoriti hrvatsko narodno gledališče in je potem s kladivom udaril trikrat na kamen. Občinstvo je v tem cesarja navdušeno aklamiralo, kličeč živio naš kralj, živio kralj hrvatski. Cesar si je na to ogledal gledališče, potem pa so mu bili predstavljeni intendant dr. Miletič in prve gledališke moči. Od gledališča se je peljal cesar k novemu gimnazijskemu poslopju, kjer se je tudi položil zadnji kamen in kjer je cesar mej drugim rekel, da želi vedno zvestemu hrvatskemu narodu nebeški blagoslov. Cesar si je na to ogledal razne druge kulturne zavode, potem pa je pred njim defiliralo 8000 dijakov in deklet. To je bil prekrasen, nepozabljen prizor. Cesar je bil vidno vesel. Dijaška godba 30 dečkov je izvrstno svirala in se je cesar opetovano pohvalno o njej izrazil. Neštevilno občinstvo je tudi tu cesarja navdušeno pozdravljalo. Ob 7. uri zvečer se je začela gledališka predstava. Prekrasno gledališče je bilo slavnostno razsvetljeno, vstop je bil dovoljen samo povabljenim gostom, katerim je vlada razdelila vstopnice. Pogled na zbrano občinstvo je bil bajno lep. Poleg bogatih magnatskih in vojaških uniform je bilo videti jako mnogo duhovniških oblek in pa najukusnejše ter najelegantnejše ženske toilette. V ložo intendanta dr. Miletiča so bili povabljeni zastopniki gledališč v Pragi, Pešti, Ljubljani in Belgradu. Ko je cesar vstopil v svojo ložo, zadonela je cesarska himna, vse je vstalo in navdušeno klicalo: Živio naš kralj. Predstava je bila vzgledna. Pri odhodu je cesar intendantu dr. Miletiču priznanje izrekel na dovršeni predstavi in zajedno nakazal hrv. gledališču iz cesarske privatne blagajnice letno subvencijo 10.000 gld. Ta dokaz cesarske vedučnosti je obudil največjo radost. Iz gledališča se je cesar peljal po prekrasno razsvetljenem mestu. Danes je bil banket, zvečer pa je ples, kateri priredi mesto Zagreb. Na ples pride tudi cesar, a povabljeni so razen dostojanstvenikov tudi člani vseh deputacij.

Zagreb 15. oktobra. Na srbski cerkvi se je danes zopet razobesila srbska zastava, poleg nje pa tudi hrvatska. Ko je cesar zapustil vseučilišče, hiteli so dijaki k srbski cerkvi in jo bombardirali s kamni. Policija jih je pregnala. Zbrali so se na to pred srbsko banko in jo bombardirali. Orožniki so jih z bajoneti razpodili.

Sofia 15. oktobra. Narodno sobranje je sklicano na dan 27. t. m.

Carigrad 15. oktobra. Policija je aretovala nad sto Armencev, kar je obudilo veliko razburjenost.

Kristijanija 15. oktobra. Ministerstvo je odstopilo. Kralj je naročil državnemu svetniku Hagerupu, naj sestavi novo vlado, v kateri bodo vse stranke zastopane.

Zahvala.

Podpisani odbor izreka tem potom najtoplejšo zahvalo vsem onim, ki so pripomogli, da se je občni zbor Šent-Jakobsko-Trnovske ženske podružnice Sv. Cirila in Metoda dne 6. oktobra vršil tako častno in gmetno povoljno. Osobito se zahvaljuje častitemu ženskemu kvartetu in slavnemu tamburaškemu zboru, raznim darovateljem in konečno vsem mnogobrojnim gostom, društvenikom in nedruštvenikom, ki so s svojo navzočnostjo počastili občni zbor.

Odbor Šent-Jakobsko-Trnovske ženske podružnice
v Ljubljani, dne 10. oktobra 1895.

Tuji.

14. oktobra.

Pri **Lloyd**: Kankelj iz Škofje Loke; — Muhovec iz Radovljice; — Pohar iz Ptuj; — Wohlmuth z Reke; — Rabl, Felsö iz Lendve; — Apih iz Maribrega; — Weiss z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarju**: Tributsch iz Sammerava; — Maurer iz Sel; — Turk iz Millstadta.

Meteorologično poročilo.

Oktobra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
14.	9. zvečer	737.9	11.9° C	brezvevtr.	jasno	
15.	7. jutraj	737.8	9.4° C	sl. zah.	jasno	0.0
"	2. popol.	737.6	19.3° C	pr. m. zah.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 11.7°, za 0.9° nad normalom.

Dunajska borza

dne 15. oktobra 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	gld. 55	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	95	"
Avstrijska zlata renta	121	70	"
Avstrijska krona renta 4%	101	20	"
Ogerska zlata renta 4%	121	15	"
Ogerska krona renta 4%	99	20	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1052	—	"
Kreditne delnice	400	25	"
London vista	120	35	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	90	"
20 mark	11	77	"
20 frankov	9	55	"
Italijanski bankovci	45	30	"
C. kr. cekini	5	69	"

Dne 14. oktobra 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	151	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	131	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	201	—	"
Ljubljanske srečke	22	50	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	25	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	177	75	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	602	—	"
Papirnat rubelj	1	29 1/4	"

Dobro ohranjeni sodi

po 6 hektolitrov so na prodaj po nizki ceni v Vegovih ulicah št. 10. (1271—5)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi omenjeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po moči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selsthal v Ansees, Ischl, Gmunden, Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Hoba, Karlovo varo, Francovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregence, Ouhli, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Hoba, Francovo varo, Karlovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 20 min. večer osebni vlak v Kočevje, Novo mesto.
Kasni tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Hoba, Marijinih varov, Pilsna, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischl, Ansees, Ljubna, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 10 min. jutraj osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.
Ob 11. uri 25 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega Praga, Francovih varov, Karlovih varov, Hoba, Marijinih varov, Pilsna, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Paris, Genevo, Ouhli, Bregence, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiša.
Ob 2. uri 35 min. popoldne osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.
Ob 4. uri 45 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 25 min. večer osebni vlak s Kočevja, Novoga mesta.
Ob 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 25 min. jutraj v Kamnik.
Ob 8. uri 50 min. popoldne " " (poslednji vlak iz ob nedeljah in praznikih)
Ob 10. uri 10 min. večer " " (poslednji vlak iz ob nedeljah in praznikih)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. jutraj iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. popoldne " " (5—238)
Ob 9. uri 55 min. večer " " (poslednji vlak iz ob nedeljah in praznikih)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Zeliščni sirup

od občinstva navadno zahtevan pod imenom
sok za prsa, pljuča in
zoper kašelj

prirejen iz
planinskih zelišč in lahko raztopljivega vapnenega železa.

Steklenica z navodilom o porabi 56 kr.,
12 steklenice 5 gld.

Dobiva se pri (819 41)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Srčni pozdrav

kličem pred odhodom v severne kraje in izrekam tem potom iskreno hvalo vsem onim sežanskemu in postojnskega okraja, kateri so v času mojega službovanja v dični dolini vremski izkazali mi preobilo ljubeznivosti, bodisi v uradnem ali pa zasebnem občevaranju. (1335)

Odličnim spoštovanjem

Josip Logar

rudarski inženir.

Ljubljana, 15. vinotoka 1895.

Razglas.

Podpisane priporoča vsem Slovencem in rodoljubom svojo bogato zalogo najboljših vrste

kave, čaja, riža, južnega sadja itd.

Dokaz temu je, da večina č. duhovščine pri njem naroča.

Razpošilja na drobno in na debelo od 5 kg naprej

franko po pošti, in sicer sledeče vrste kave:

Rio fina	gld. 1.60	ko	Portoriko	gld. 2.—	ko
Santos	1.65	"	Ceylon la	2.—	"
Malabar	1.80	"	Ceylon Perl	2.05	"
St. Domingo	1.85	"	Mokka la. (pri-		
Zlati Java	1.90	"	stna arabska)	2.10	"

Blago, ki ne ugaja, vzprejme se nazaj ali se zamenja.

Kupuje in vzprejema v zameno

tudi žol in druge domače pridelke in plačuje po najboljši ceni.

Na vprašanja se radovoljno in hitro odgovarja.

Priporoča se z velespoštovanjem

E. A. Repeschitz

Trst

(1316—3)

ulica Istituto štev. 22.

Jakob Štrukelj v Trstu

via Caserma št. 16, vhod piazza della Caserma

(nasproti veliki vojašnici)

prodaja po neverjetno nizkih cenah vsako-vrstna angleška

kolesa (bicikle).

Zastopstvo koles „Adler“ iz tovarne H. Kleyer v Frankobrodu in „Viktoria Cycle Works“ Wolverhampton, Angleško.

Kolesa „Adler“ so svetovnoznana in se rabijo v nemški vojski. — Jamči se za vsako kolo 12 mesecev; kdor ne zna voziti, nauči se brezplačno. — Pošilja se na deželo in na vse kraje. — Cenike pošilja se poštne prosto. (728—43)

Št. 30.916.

Razglas.

(1338—1)

V zmislu §. 26. deželnozborskega volilnega reda za vojvodino Kranjsko se javno naznanja, da je

volilski imenik za volitev dveh dež. poslancev

ki jih bode vsled razpisa visokega c. kr. deželnega predsedništva v Ljubljani z dne 9. oktobra letos, št. 8558/pr., voliti deželnemu stolnemu mestu Ljubljani dne 25. novembra letos, že dogotovljen in da bo od danes naprej skozi osem dni v magistratnem ekspeditu razgrnjen na ogled.

Zoper ta imenik smejo tisti, ki imajo pravico voliti, tukaj vložiti reklamacije o tem, da so se v volilski imenik vpisale osebe, ki nimajo volilne pravice, ali da so se iz njega izpušile osebe, ki imajo volilno pravico.

Izkaznice se bodo volilem vročile pravočasno. Ako bi je pa kdo izmej volilcev iz kateregakoli vzroka vsaj 24 ur pred dnevom volitve ne prejel, naj pride k mestnemu magistratu sam ponjo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

14. dan oktobra 1895.

Županov namestnik: Vončina.

Karola Wolf-a

restitucijski fluid.

(Izveleček iz izvrstnih gorskih zeljišč).

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepevalno sredstvo po težkih naporih, trajnih ječah itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnanjih boleznih, kakor: protinu, revmatičnem otrpnenju, zvitju in preteguju žil itd.

Cena steklenici 1 gld. 25 kr.

Karola Wolf-a

redilni prašek za živino.

Preskušeno pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih, ovcah, prešičih itd., če nečejo jesti, če slabo prebavljajo, izvrstno varovalno sredstvo proti kužnim boleznim.

Cena zavitku 45 kr.

(1224—8)

Glavna zaloga in jedini izdelovatelj:

Karol Wolf

lekarnar v Vipavi, na Kranjskem, via Postojna in Gorica.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

VIZITNICE

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Proti kašlju in nahodu, osobito pri otrocih, proti zasliženju, boleznim v vratu, želodcu, ledvicah in mehuru priporoča se najbolje

koroški rimski vrelec.

Najfinejša namizna voda.

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supanu, v Kranju pri Fr. Dolencu, v Radovljici pri Otonu Homannu. (1334—1)

Za jesensko in zimsko sezono!

Največjo izber

dunajskih modelnih klobukov

za dame, dekleta in otroke,

tvoril iz klobučine, trakov, peres, baržunov in plišov

v vseh barvah priporoča po najnižjih cenah

(1324—2) z velespoštovanjem

Karol Recknagel.

Lepo in ceneno!

Najnovješe!

Najnovješe!